

STAR WRECK - ROHKEASTI SINNE MINNE E

Pasi Karppanen

Elokuussa 2005 seitsemän pitkää vuotta odotettu, harrastajavoimin tehdyn Star Wreck -elokuvasarjan viimeisin osa tuli levitykseen. Elokuva on julkaisemisensa jälkeen saavuttanut odottamattoman suosion ja ollut näkyvästi esillä mediassa. Matkan varrella yhden fanin aloittamasta projektista on kasvanut huomattavasti isomman yhteisön luomus.

Plingonit ovat hyäkänneet!

Star Wreck -ilmiön juuret ulottuvat viidentoista vuoden taakse. Ensimmäinen oli vain yksi yli-innokas Tampereella asuva Star Trek -fani, *Samuli Torssonen*. Samuli piti Star Trekistä, ehkä vähän liikaakin.

Lähtölaukauksena sittemmin hämmäntäviin mittasuhteisiin paisuneelle ilmiölle toimi Torssosen mukaan **Star Trek III** (1984). Nähtyään elokuvan tuolloin vielä koulun penkillä ollut Torssonen halusi tehdä siitä oman versionsa.

Näin syntyi lopulta **Star Wreck** (1992), karkea neliminuuttinen tietokoneanimaatio, jossa avaruusaluukset jahtasivat ja ammuskelivat toisiaan avaruudessa. Jo tässä osassa olivat mukana sittemmin olennaisiksi osiksi Star Wreck -universumia kasvaneet käsitteet, P-liitto, Plingonit ja tietysti C.P.P. Potkustartti.

Toiseen osaan Samuli tarvitsi lisää ääninäyttelijöitä, joten hän pyysi mukaan ala-astetuttunsa *Rudi Airiston*, joka ei ollut läheskään niin kova Star Trek -fani. Airistoa ärsyttivät Trekkissä samat asiat kuin sarjaan kriittisemmin suhtautuvia yleensäkin. Näitä olivat sarjan sinisilmäinen idealismi, kuva Tähtilaivastosta avaruudessa toimivana hyvisjärjestönä sekä

luonnollisesti miehistön partiopoikamaisuus.

Rudin mukaan tulo toi Star Wreck -universumiin mukaan ironista särmää. Star Wreckin P-liitto ei ole läheskään niin puhtoinen järjestö kuin Trekin Tähtilaivasto. Elokuvien antisankari kapteeni Pirk puolestaan on kehnolla itsetunnolla varustettu jänishousu, jonka johtajankyvvyt ovat varsin kyseenalaiset.

Näin syntyi kolme lyhyttä Star Wreck -animaatiota, **Star Wreck II - The Old Shit** (1994), **Star Wreck III - The Wrath of the Romuclans** (1995) ja **Star Trek IV - The Kilpailu** (1996). Näissä esiteltiin muu Wreck-universumi, täynnä hassunhauskoja väännöksiä tuntemastamme Star Trekin hahmogalleriasta ja terminologiasta.

Kun mikään ei riitä

Elokuvat ensimmäisestä neljenteen olivat kaikki alusta loppuun animaatioita. Sarjan edetessä kolmiulotteinen mallinnus kehittyi, mikä näkyi etenkin avaruudessa tapahtuvissa ulko-kohtauksissa. Sisäkohtausten staattisuus kuitenkin rajoitti tekijöitä.

Tämä tarkoitti, että elokuvissa ei voinut olla käytännössä minkäänlaista toimintaa, toisin sanoen kohtauksia, jossa oltaisiin nähty henkilöitä

kävelemässä, liikkumassa tai ampu-massa. Pääosassa olivat tietokoneanimaationa toteutetut avaruuskohtaukset, sisäkohtausten ollessa lähinnä puhuvia päitä, jotka olivat mukana selvittämään kuka sanoo ja mitä.

Tästä syystä viidenteen osaan otettiin ensimmäistä kertaa ihmisiä näyttelijät mukaan. Elokuva tehtiin alusta lähtien nimenomaan parodiaksi elokuvasta **Star Trek - The First Contact** (1996). Kuten kaikki Trekin uuden sukupolven ensimmäisen oman elokuvan nähneet muistavat, seurattiin siinä Enterprisen miehistön taistelua tekno-orgaanisia Borgeja vastaan lähitulevaisuuden maapallolla.

Star Wreck - Lost Contact (1997) mukaillee esikuvansa juonta. First Contactissa polttopisteessä oli Jeremy Cochranen rakettilentö, jonka ansiosta Maa pääsee yhteyteen avaruuden muiden sivilisaatioiden kanssa. Lost Contactissa tuo on muutettu rock-konsertiksi, jonka ohiajavat "vulgaarit" kuulevat.

Kuten First Contactissa, elokuvan pahikset ovat matkustaneet ajassa taaksepäin, aikaan ennen maapallon ensimmäistä ulkoavaruuskontaktia. "Korgien" päämääränä on päästää päiviltä rocktähti Jeff Cochbrane (Rudi Airisto). P-laivaston viimeinen

I OLE ENNEN MENTY

toivo on Potkustartti, joka matkustaa Korgien perään menneisyyteen pelastamaan aika-avaruusjatkumoa.

Lost Contact toteutettiin tinkimättömään autotalielokuvatyylisiin. Elokuvan näyttelijät haalittiin tekijöiden kaveripiiristä. Kameramiestä vaihdettiin sen mukaan kuka vapaana sattui olemaan, valaistukseen tai ääniin ei kiinnitetty huomiota ja elokuvaa tehtiin ilman kuvakäsikirjoitusta. Kunhan äänet jotenkin kuuluivat ja juonen käänneet tajusi.

Elokuvan käsikirjoitus oli Airiston käsialaa josta syystä hän oli luonteva valinta myös elokuvan henkilöohjaajaksi. Varsinaisesta ohjaustyöstä ei kuitenkaan voinut puhua, sillä sellaisiin asioihin kuin kuvakulmiin tai muihin elokuvallisiin hienouksiin ei juurikaan kiinnitetty huomiota.

Teknisesti viides Wreck mahdollisti paljon sellaista, joka oli ollut aiemmissa elokuvissa mahdotonta. Elokuvasa kokeiltiin ensimmäisen kerran bluescreen-tekniikkaa. Näin se onkin täynnä kohtauksia, jossa näyttelijät puhuvat kovasti tutunnäköisten komentosiltataustojen edessä.

Teknisesti Lost Contact on juuri sellainen kuin kaveriporukan kotivideokameralla kuvaaman elokuvan voi kuvitella olevankin. Korgihaarniskat koottiin hajottamolta löydetyistä

auton kumimatoista ja vanhoista tietokoneen osista. Toisaalta iso osa tapahtumista sijoittuu ns. meidän aikaamme, jolloin ulkokohtaukset saattoivat näyttää juuri siltä mitä olivatkin, eli nykypäivän Tampereelta.

Airisto itse on edelleen elokuvaan tyytyväinen, mutta Torssosta lopputulokset ei aivan tyydyttänyt. Mitä jos tekisi kaikella kerätyllä osaamisella vielä yhden, todella näyttävän ja massiivisen päätösjakson?

Mahdottomia asioita

Lost Contactin lopussa kapteeni Pirk (Samuli Torssonen) oli joutunut yksin maapallolle kahden Potkustartin miehistöön kuuluneen jäsenen, plingoniluutnantti Dwarf (Timo Vuorensola) ja tiedeupseeri Infon (Antti Satama) kanssa. Tästä asetelmasta lähti liikkeelle myös seuraava osa **Star Wreck – In the Pirkinning**.

Elokuvan teko käynnistyi vuonna 1998, koloilla samalta pohjalta kuin edellistenkin. Ideana oli tehdä siitä edeltäneiden osien tapaan 15-minuuttinen tehostepätkä. Vähä vähältä elokuvan käsikirjoitus kuitenkin paisui kuin pullataikina.

Tv-sarja **Babylon 5** nautti tuossa vaiheessa suurta suosiota ja tekijät saivat idean kehittää elokuvaan

juonenkäänne, jonka tuloksena Pirk miehistöineen päätyisi taistelemaan sitä vastaan. Tätä ennen täytyisi kuitenkin kertoa se, miten Lost Contactin lopussa maapallolle ilman alustaan jäänyt Pirk keräisi itselleen uuden laivaston, kohoaisi kerisariksi ja aloittaisi maailmankaikkeuden valloituksen.

Vähitellen tekijät tajusivat, että kaiken tuon kertominen 15:ssä minuutissa olisi yksinkertaisesti mahdotonta. Vuosien 2000 ja 2001 aikana syntyikin päätös tehdä In the Pirkinningistä kokopitkä elokuva. Samanaikaisesti alkuperäinen tuotantotiimi sai kasvavan teknisen kunnianhimon myötä uusia jäseniä.

Airiston jouduttua muuttamaan Englantiin opiskelemaan, Lost Contactissa luutnantti Dwarfia esittänyt Timo Vuorensola istui ohjaajan paikalle. Kun Vuorensolalla ja tuottajan tittelillä kantavalla Torssosella ei ollut enää aikaa hoitaa kaikkea, Pirkinningissäkin nähtävä Atte Joutsen tuli mukaan apulaistuottajaksi.

Useimmat tiimin uudet jäsenet päätyivät mukaan puolivahingossa. Esimerkiksi Joutsenen oli pitänyt tulla mukaan vain pieneen sivuosaan näyttämään poliisia, kohtaukseen jossa Info tarkkailee puistossa leikkiviä lapsia. Itse kohtaus leikattiin

Star Wreck ei olisi syntynyt ilman fanejaan. Iloisia kuvaustiimin jäseniä Tampereen teknillisen korkeakoulun Festiäillä, joka sai toimia Baabel 13 -avaruusaseman sisätiloina.

kuitenkin käsikirjoituksesta melko aikaisessa vaiheessa pois. "Onneksi", sanoo Joutsen.

Tämän lisäksi tiimi täydentyi vielä *Sami Aho-Mantilalla*, joka asettui kameran taakse sekä *Esa Jaatisella*, joka otti hoitaakseen Wreckin äänitekniikan. *Jarmo Puskala* tuli mukaan toiseksi käsikirjoittajaksi, kun tarinan *Babylon 5* -puoli kaipasi hiomista. Vähä vähältä löyhä kaveriporukka alkoi muistuttaa enemmän tuotantotiimiä ja itse elokuva entistä enemmän "oikeaa elokuvaa".

Sitkeää puurtamista

Wreckin synnyttämiseksi tarvittiin ripaus luovaa hulluutta, kylliksi määrätietoisuutta ja monen ihmisen halu olla mukana jossain itseään suuremmissa. Eräs asia, jota Wreckistä puhuttaessa ei voi unohtaa, ovatkin elokuvasarjan fanit.

Aivan kuten esikuvansa, *Star Wreck* oli jo varhaisessa vaiheessa alkanut kerätä suosiota ja omia fanejaan, jotka seurasivat sarjan viimeisimmän elokuvan valmistumista kiinnostuksella. Ilmiön laajuudesta vakuuttuakseen ei tarvitse kuin vierailla Wreckin keskustelufoorumilla.

Tekijät itse ovat myös muistaneet korostaa fanien merkitystä elokuvan tekoprosessille. Torssonen mukaan

fanit monellakin tapaa pitivät tuotannon käynnissä. Oli motivoivaa tietää, että joku tuolla joku todellakin *odotti* heidän aikaansaannostaan. Tätä kautta myös löytyivät avustajat massakohtauksiin, joiden tekeminen olisi muuten ollut mahdotonta.

Vuorensolan mukaan juuri fanien olemassaolo, heidän osoittamansa kiinnostus ja kyseleminen irkkikanavalla tai Wreckin keskustelufoorumilla elokuvan valmistumisen perään toi projektiin sydämen mukaan. Joutsen puolestaan puhuu syntyneestä "Star Wreck -yhteisöstä", siitä että elokuva ei ole enää vain tuotantotiimin, vaan kaikkien yhteinen tuotos.

Vaikka fanit odottivat elokuvaa ja kyselivät sen perään, ei valmista kuitenkaan kuulunut tai näkynyt. Joka vuosi tekijätiimi oli omien sanojensa mukaan päättänyt että ensi vuonna tulee valmista.

Torssonen itse on myöntänyt syyn tuotannon venymiseen olleen hänen äärimmäisen perfektionisminsa, jonka vuoksi etenkin elokuvan tehostekohtausten tekoon meni "luvattoman kauan".

Tämä on toisaalta täysin ymmärrettävää. Tekijät ovat itsekkin todenneet, että elokuva olisi valmistunut huomattavasti nopeammin, jos heillä olisi ollut käytössään oikea budjetti. Elokuvan lopullinen budjetti oli 10

ooo euroa, jolla normaalioloissa ei saisi edes kameraa käyntiin.

Elokuvan budjetti kerättiin muun muassa työttömyyskorvauksista. Tullessaan yksityishenkilöiden taskusta on kymppitonni iso raha. Elokuvan tuottajana toiminut Torssonen on haastatteluissa kuitannut kysymykset elokuvaan laitetusta rahasta ja ajasta vertaamalla sitä harrastukseen. Totta onkin, että halutessaan lähes mihin tahansa harrastukseen pystyy seitsemässä vuodessa upottamaan saman summan.

Selitys sen takana, että periaatteessa Hollywood-elokuvulta näytävä *In the Pirkinning* ylipäättään pystyttiin tekemään niinkin pienellä budjetilla on yksinkertainen. Alusta lähtien tuotannosta pudotettiin kaikki "turhat kulut" pois. Ainoat todelliset rahareitit olivat tietokoneet sekä puvustuksen ja maskeerauksen tapaiset muut välttämättömät kulut. Periaatteena oli, että kaikki pyrittiin tekemään itse.

Pois pudotettuihin "turhiin kuluihin" kuuluivat ennen kaikkea palkkakustannukset. Kukaan elokuvan tekoon osallistuneista, kaikkiaan yli kolmestasadasta ihmisestä ei toisin sanoen saanut palkkaa työstään. Kaiken tämän valossa tekijätiimi ansaitsee aplodit jo yksinomaan siitä, että elokuva ylipäättään valmistui.

Samuli rendaa

Elokuvan tekninen puoli on kokonaan oma lukunsa. Torssonen on haastatteluisissa painottanut, että olennaista hänelle on aina ollut tekniikka. Elokuvasarjan tuli kehittyä ja seuraavan osan oli oltava teknisesti edellistä parempi.

Tämä kieltämättä näkyikin sarjan elokuvissa, etenkin viimeisimmässä osassa. In the Pirkinngiä voikin sanoa hämmästyttäväksi taidonnäytteeksi, mitä tulee illuusion luomiseen digitaalisen kuvankäsittelyn keinoin. Elokuvasarja ei Torssonen mukaan ole yhtäkään kohtausta, jota ei olisi jollain tavalla korjailtu tietokoneella.

Suurinta osaa tehosteista katsoja ei kuitenkaan todennäköisesti edes huomaa. Mukana on virtuaalilavasteita, oikeiden lavasteiden jatkamista, mikkipuomien poistoa, taustan epätarkennusta, väritehosteita, pienten lisäysten tekoa ja niin edelleen, ja niin edelleen. Kaiken tämän tekoon kului käsittämättömiä määriä aikaa ja niin mies- kuin laskentatyöntuntejäkin.

Kaikkea ei onneksi tarvinnut luoda tietokoneella, sillä esimerkiksi Tampereen Teknillisen korkeakoulun Festia-rakennus toimi scifistisen lookin omaavana erinomaisesti "Baabel 13:n" sisätiloina. Vaadittiin kuitenkin melkoinen määrä kuvankäsittelyä, että se saatiin näyttämään 2200-luvun avaruusasemalta. Muutkin kuvauspaikat löytyivät suurimaksi osaksi Tampereen ympäristöstä.

Iso osa Star Wreckin maailma on kuitenkin pelkkää illuusiota. Monet kohtaukset näyttävät siltä kuin ne olisi kuvattu studiossa, mutta totuus on toinen. Esimerkiksi Potkustartin komentosilta oli pelkkiä bittejä ja useimmat sillä tapahtuvat kohtaukset koostettiin monesta erillisestä otoksesta.

Star Wreckin nettisivuilta faq-linkin takaa löytyvät kuvat kertovat karua kieltään todellisuudesta illuusion takana. Star Wreckin "bluescreen-studio", jossa osakohtaukset kuvattiin, oli palanen sinistä kangasta olohuoneen nurkassa. Renderöinnistä vastaavat koneet sen sijaan lasivat grafiikoita yötä päivää keittiön nurkassa. Yhtä epäloisteliaita olivat muutkin kulussientakaiset puitteet.

Eräänlaisena Pirkinningin teon sivutuotteena syntyi elokuva **Star Wreck 4½ - Weak Performance** (2000), Torssonen ja Joutsenen haluttua hyödyntää vanhaa filmimateriaalia ja kokeilla muutamien efektien toimivuutta ennen niiden ottamista käyttöön toden teolla.

Weak Performancen juoni on tuttu Trekin uuden sukupolven seikkailuja seuranneille. Kapteeni Pirk menee elokuvassa viettämään aikaansa "hallukannelle" samaan aikaan kun Potkustartti joutuu taisteluun "Romuculaanien" kanssa. Elokuva itsessään tehtiin enemmänkin tuotantotiimin sisäiseksi vitsiksi ja on tekijöidensä mukaan ylivoimaisesti sarjan *huonoin* elokuva.

Elokuvasarja näyttää mukana monia myös Pirkinningissä näkyviä hahmoja, näkyvimpänä Atte Joutsen, joka esittää Potkustartin puikoihin joutuvaa, varsin muhkeaviikistä saksalaisluutnanttia...

Pirkin oveluus iskee jälleen

Seitsemän pitkän vuoden jälkeen, elokuussa 2005, Star Wreck - In the Pirkinning lopulta valmistui. Jo alkukesästä huhut olivat tienneet kertoa pitkään tekeillä olleen Wreckin viimeisimmän osan olevan loppusuoralla.

Elo-syyskuun vaihteessa tekijät järjestivät pienimuotoisen ennako-

näytöskiertueen, jonka aikana elokuva näytettiin ensin Turussa, tämän jälkeen Tampereella, Lappeenrannassa ja lopulta Helsingissä. Näytökset olivat kaikki melkoisia yleisömenestyksiä. Kun elokuva esitettiin Turussa, tunnelma oli sähköinen. Jono kiersi korttelin ympäri, Klubille ahtautui lähes 250 henkeä eivätkä kaikki halukkaat edes mahtuneet sisään.

Merkittävää on sekin, että tässä vaiheessa Star Wreck oli ehtinyt kerätä fanipohjaa myös ulkomailta. Niin ulko- kuin kotimaisiakin faneja silmälläpitäen elokuvasta oli ollut levityksessä suuren maailman tyyliin tehty traileri, ja itse elokuva varustettiin englanninkielisellä tekstityksellä.

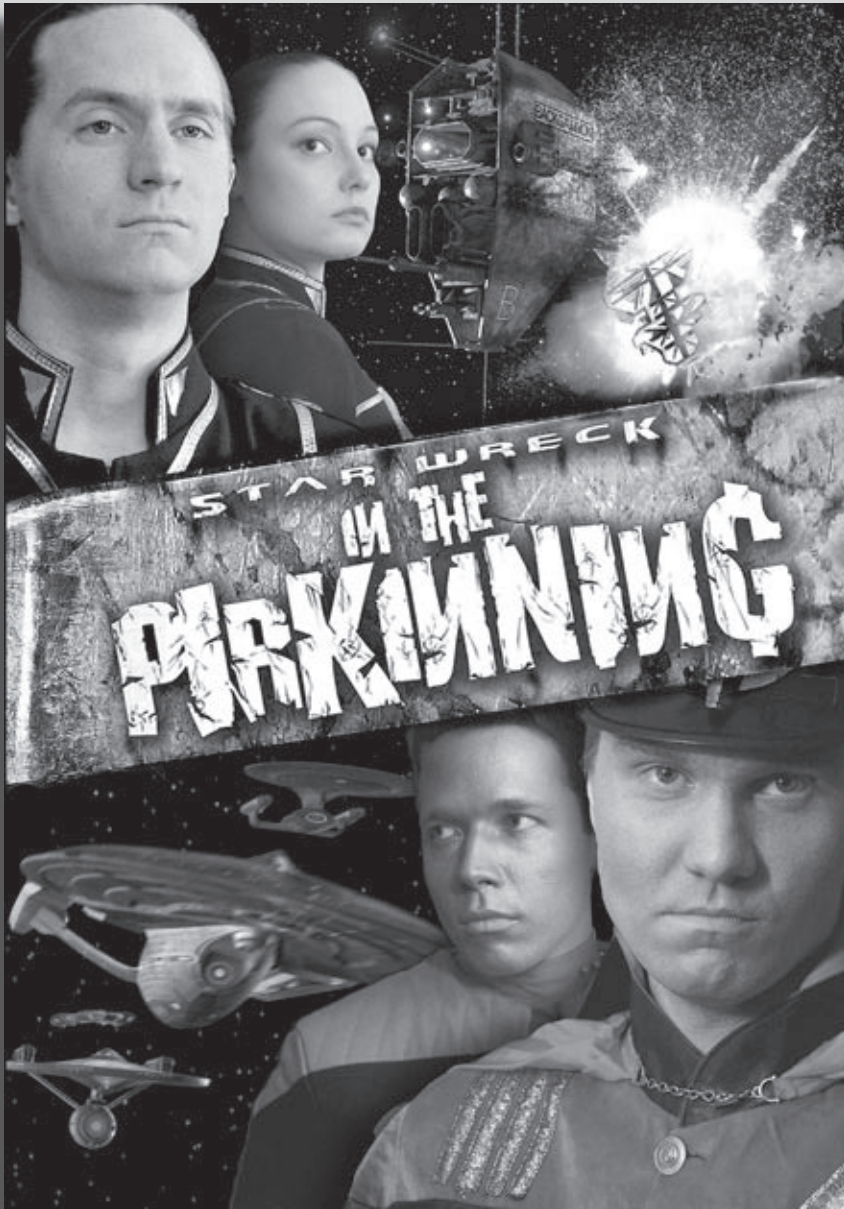
Kansainvälinen fanipohja ja elokuvan hyvä esilläolo ulkomaisessa mediassa saivatkin aikaan sen, että kun elokuva lopulta julkaistiin, ampaisivat sen latausmäärät nopeasti tähtitieteellisiin lukemiin. Tekijät olivat jo varhaisessa vaiheessa päättäneet, että elokuva laitettaisiin valmistuttuaan jakoon ilmaiseksi nettiin. Tästä päätöksestä pidettiin myös kiinni.

Ensimmäisen levitysvuorokautensa aikana elokuva ladattiin yli 100 000 kertaa, viikon jälkeen rikkoutui 600 000:n latauksen raja, kahdessa viikossa latauksia oli kertynyt jo kaksi miljoonaa ja alle kahdessa kuukaudessa – tarkemmin sanoen 52 päi-

© Pasi Karppanen

Toiveikkaita jonottajia odottamassa sisäänpääsyä Klubille Star Wreckin ennakonäytökseen Turussa elokuussa 2005.

vässä – rikkoutui kolmen miljoonan latauksen haamuraja. Vuodenvaihteessa latauksia arvioidaan olleen jo 3,5 – 4 miljoonaa.

Vertailun vuoksi voisi mainita, että tämän hetken katsotuimpiin kotimaisiin elokuviin kuuluvan **Matin** ehti nähdä 300 000 ihmistä sen oltua teattereissa noin kuukauden. Kaikkiaan elokuvan toivotaan saavuttavan 500 000 katsojan rajan. Vertailukelpoisia luvut eivät toki ole, mutta antanevat jonkinlaisen kuvan kokoluokkien eroista.

Näin rikkoutui myös **Tuntemattoman sotilaan** 2,8 miljoonan katsojan maaginen ennätys ja eräällä laskentatavalla Star Wreckistä siis tuli katsotuin suomalainen elokuva kautta aikojen. Myös In the Pirkinning -DVD, jolta löytyy lisämateriaaleja, kuten

poistettuja kohtauksia, trailerit sekä **Star Wreckin henki** -dokumentti, on myynyt hyvin.

Elokuvan suosio herätti myös median kiinnostuksen. Kotimaassa tekijöitä on kierrätetty haastateltavana kaikilla televisiokanavilla ja useimmissa isoimmissa paperimedioissa. Ulkomailla BBC ja CNN ovat uutisoineet aiheesta ja Reuters sekä AFP kirjoittaneet siitä artikkeleja, jotka ovat levinneet kaikkialle maailmaan. Yhtä suurta kansainvälistä huomioarvoa ei tähän mennessä ole saavuttanut yksikään kotimainen elokuva.

In the Pirkinningin on julkaisunsa jälkeen saanut yllättävässäkin määrin tunnustusta myös virallisemmilta kulttuuritahoilta. Joulukuussa 2005 Pirkanmaan taidetoimikunta myönsi

tekijöille kulttuuritekopalkinnon Star Wreckin pitkäjänteisestä toteutuksesta ja sen avoimesta levitystavasta.

Tiimille myönnettiin niinkään YleX:n vuoden kulttuuritekopalkinto, Pelit-lehden erikoispalkinto ja Aamulehden "Vuoden tamperelainen" -titteli. Elokuva oli myös mukana loppusuoralla Ylen jakaessa "Vuoden Valopilkkü"-palkintoaan.

Alkuvuodesta 2006 myös suuri yleisö pääsi tutustumaan kulttielookuvaan, kun Yle esitti sen TV1:llä sekä – Weak Performancea lukuunottamatta – koko sarjan digitaalisella Teema-kanavalla. Samassa yhteydessä Teemalla esitettiin myös Star Wreckin henki -dokumentti.

Vaikka elokuva onkin saavuttanut voittopuolisesti positiivista huomiota, on joukkoon mahtunut myös soraääniä. Joillekin elokuvan tamperelaishuumori ei ole yksinkertaisesti kolissut.

Epäilemättä myös ilmiön saavuttamat mittasuhteet ja hypetys mediassa ovat olleet omiaan nostamaan joillakin karvat pystyyn. Kun elokuva esitettiin TV1:llä, ehätti TV-maailma-lehden kolumnisti *Kalle Kinnunen* nuijimaan sen maan rakoon.

Mitä Star Wreckistä sitten voi sanoa? Onko se kaiken aiheuttamansa kohun arvoinen? Onko se niin hyvä tai huono kuin väitetään? Kyllä ja ei.

Keisari Pirk on täällä!

In the Pirkinningin juoni jatkaa tarinaa siitä mihin Lost Contact jäi. Kapteeni Pirk, Dwarf ja Info viettävät elokuvan alussa aikaansa 2000-luvun alun maapallolla. Havaittuaan historian alkavan lipua väärille raiteille, Pirk päättää ottaa aloitteen omiin käsiinsä ja päättää rakentaa P-laivaston, ihan itse.

Venäjän myötävaikutuksella laivasto saadaan rakennettua ja Pirk, joka tässä vaiheessa on jo ehtinyt huudattaa itsensä keisariksi, aloittaa avaruuden valloittamisen. Avaruudessa Potkustartti törmää "matorööriin" ja Pirk lähtee laivastoiheen valloittamaan itselleen elintilaa rinnakkaisesta todellisuudesta.

Tätä todellisuutta luonnollisesti asuttaa toinen ihmiskunta, tarkemmin sanoen Baabel 13 -avaruusase, joka asettuu viimeiseksi

linjaksi puolustamaan omaa maapalloaan matorööristä tunkevia P-liittolaisia vastaan. Tuloksena on tuhoa, kuolemaa ja lentäviä kaljapulloja.

Elokuvan näyttelijät selviävät rooleistaan hyvin, jopa erinomaisesti, kun ottaa huomioon etteivät he paria poikkeusta lukuunottamatta ole ammattinäyttelijöitä, vaan amatööriä.

Pirkin vastinkapaleena elokuvassa toimii Baabel 13:n komentaja "Sherry pie" jota näyttelee esikuvaansa, Babylon 5:n *Bruce Boxleitner* hämmästyttävässäkin määrin muistutettava Atte Joutsen. Joutsen istuu rooliinsa loistavasti, monin paikoin oikeastaan varastaen shown Torsosen keisari Pirkiltä, joka – jos tarkkoja ollaan – on itse asiassa elokuvan konna, ei sankari.

Muita elokuvassa nähtäviä Babylon 5 -variaatioita ovat "Susanna Ivanovitsaa" esittävä *Satu Heliö* sekä toinen elokuvassa nähtävistä ammattinäyttelijöistä, *Jari Ahola*, joka antaa hahmon Baabel 13:n alkoholi-ongelmalliselle turvallisuuspäällikö "Karigrandille". Näistä etenkin Heliö onnistuu puristamaan suoritukseensa juuri oikeanlaista, tiukka-palmikkoista ivanovamaisuutta eikä Aholakaan huono ole.

P-liiton puolella uutena naamana elokuvassa nähdään aiemmissa, animoiduissa osissa fanien suosikiksi noussut venäläistollo, luutnantti Fukov. Ruumiillisen hahmon Fukoville antaa *Janos Honkonen*, joka näh-

dään elokuvassa varsin kiintoisassa kaksoisroolissa. Koheltavan Fukovin lisäksi Honkonen nimittäin näyttelee Baabel 13:n vastinetta Babylon 5:n Psykojoukkojen Besterille!

Potkustartin komentosillalla nahkaunivormussa nähtävä, *Tiina Routamaan* esittämä luutnantti Ruoska, sen sijaan jää kokolailla statistiksi – vaikka kieltämättä onkin kerännyt ymmärrettävistä syistä runsaasti positiivista huomiota Wreckin miespuolisten fanien parissa. Jossain määrin sivurooliin elokuvassa tosin jäävät Sataman ja Vuorensolan esittämät Info ja Dwarfkin. Ikävä kyllä, sillä kummatkin tekevät elokuvassa erinomaiset roolisuoritukset.

Ironista onkin, että elokuvassa "presidentti Uljanovia" esittävä *Kari Väänänen*, toinen mukana olevista ammattinäyttelijöistä, on itse asiassa yksi elokuvan *heikoimmista* lenkeistä.

Valopalloja kehiin!

In the Pirkinningiä on useammassakin yhteydessä sanottu ensimmäiseksi suomalaisiksi tehoste-elokuvaksi ja tuon lausunnon pystyy hyvin myös allekirjoittamaan.

Elokuvaa on kiitetty mediassa nimenomaan ihailtavana teknisenä taidonnäytteinä ja kiinnitetty huomiota siihen, ettei Wreckin avarustehosteilla ole mitään hävettävää Hollywood-elokuvien rinnalla. On jopa ihmetelty, mihin Hollywood

megabudjettinsa oikein upottaa, jos viisi tamperelaista saa aikaan saman käytännössä kotikonstein?

Ja kyllä, kieltää ei voi etteivätkö Star Wreckin tehosteet näyttäisi *pirun hyviltä*. Torssonen itse on maininnut juuri avarustehosteiden olleen motivaatio kaiken takana. Se, että tekijät ovat 80-luvun lapsia, näkyy Pirkinningissä hyvin. Tämä tehdään selväksi jo alussa, kaikkien kuviteltavissa olevien Star Trekin alustyyppien jyrähtäessä hyperavaruudesta päin katsojaa.

Niin ironista kuin se onkin, osataan myös se, että Pirkinning "näyttää niin hyvältä" saa aikaan, että elokuvaa alkaa arvostella tiukemmin kriteerein. Turhankin helposti sitä katsoessa unohtuu, että kyseessä ei ole miljoonabudjetilla tehty Hollywood-tuote, vaan puhtaasti harrastajavoimin tehty elokuva.

Star Wreckin tekijät ovat itse sanooneet että Pirkinning ei edes yritä olla "messiaselokuva, joka kävelee vetten päällä". Tai kuten Torssonen asian ilmaisee: "Pääasia että ei ole tylsää ja välillä vähän naurattaakin". Nämä kriteerit elokuva täyttääkin.

Elokuvan vitsit toimivat hyvin, jopa paremmin kuin scifiparodioiden ylipäänsä. Esimerkkinä voisi mainita kohtauksen, jossa kapteeni Pirk ampuu Potkustartin viimeisen valopallopatterin kohti vihollisalusta – ja komeasti ohi. Vitsin tajuaa jokainen lapsuudessaan joystickiä naputtanut.

© Energia

Ihmiskunnan paras ja viimeinen toivo. Baabel 13:n johtokaksikko Susanna Ivanovitsa (Satu Heliö) ja komentaja Sherry pie (Atte Joutsen).

Oman erityismainintansa ansaitsevat myös Jarmo Puskalan käsialaa olevat Sherrypien puheet, jotka Joutsen tulkitsee kiitettävällä vakuutavuudella. Tekee jopa mieli kysyä, pystyykö kukaan elokuvan nähnyt tämän jälkeen katsomaan *aivan* vakavalla naamalla Babylon 5:n Sheridania vastaavassa puuhassa?

Toisaalta juuri parodialuonteeseen liittyvät myös elokuvan potentiaaliset ongelmakohdat. In the Pirkinnin gin yrittää toisaalta olla suunnattu kaikille scifistä kiinnostuneille, toisaalta suoraa jatkoa sarjan aikaisemmillemme osille. Mukana on suoria viittauksia Lost Contactin tapahtumiin ja jos tuosta elokuvasta ei ole kuullutkaan, jäävät alun viittaukset Cochbranen tai "vulgaareihin" epäilemättä hämäräksi.

Muutenkin parodian tasojen ymmärtäminen edellyttää Pirkinnin gissä varsin hyvää alkuperäisteosten tuntemusta. Elokuva ottaa selviönä, että nämä ovat hallussa ja katsojaparka, joka ei tiedä, keitä Bester ja Psykojoukot ovat tai tunnista Excalibur-alusta, on todennäköisesti lopussa melko lailla tyhjän päällä. Tämä selittää ainakin osaltaan elokuvan avautumattomuuden "ulko-puolisille".

Rakenteellisesti elokuva seuraa esikuviaan, jopa liikuttavassa määrin. Tämä seikka muodostuu Pirkinnin gille jopa pienoiseksi rasitteeksi. Loppua kohden elokuva nimittäin alkaa, ison budjetin toimintarymitysten tapaan, menettää kiinnostavuuttaan. Sen viimeinen puolittunut tuntuu liiallisessakin määrin pitkitetyltä, tosiaan seuraavien räjähdysten ja jännitysmomenttien kavalkadilta.

Yksi kompastuskivistä on myös Pirkin hahmo ja sen keskeinen rooli tarinassa. On varsin todennäköistä että hahmo ärsyttää useampaakin sellaista katsojaa, jolle kyseessä on ensimmäinen kosketus Wreckiin. On kuitenkin syytä muistaa, että vaikka elokuvan puvustus siis seuraakin uuden sukupolven Trekiä, on Pirkin hahmo nimenomaan parodia vanhan sukupolven naissankari Kirkistä.

Se, että Wreck ei aukene kaikille on siis omalla tavallaan ymmärrettävää. Suomessa ei yksinkertaisesti ole perinteitä näin suoran parodian tekemiseen, etenkin amerikkalais-

ten esikuvien parodiointiin tai kokopitkän elokuvan rakentamiseen sen varaan. Star Wreck on avoimesti "sisäpiirin elokuva" – olettaen, että miljoonia ja taas miljoonia Star Trek ja Babylon 5 -faneja voi kutsua "sisäpiiriksi".

Miltä nyt tuntuu?

Kaiken mediakohun jälkeen on aika kysellä tekijöiden kuulumisia. Kosmoskynä istutti elokuvan ohjaajan Timo Vuorensolan virtuaaliseen kapteenin tuoliin ja aloitti kuulustelun.

Ensimmäinen looginen kysymys lienee, että miltä nyt tuntuu? Elokuva on saavuttanut valtavan menestyksen ja sille on satanut myös virallisempien kulttuuritahojen myöntämiä tunnustuksia. Miltä nuo kunnianosoitukset tuntuvat?

"Tavallaan ihan mukavilta", sanoo Vuorensola. "Eniten lämmittävät kuitenkin elokuvan latausmäärät ja se että ihmiset ovat halunneet nähdä elokuvan. Kyllä se on se ainoa merkittävä ja todellinen kiitos, mitä elokuvastamme halusimme ja minkä myös saimme."

"Rahalla ei ole merkitystä, sitä ehtii takomaan myöhemmin jos siltä tuntuu. Tämä elokuva tehtiin ihmisille, ei rahalle, ja tavoitteessaan se onnistui erinomaisesti. Kaikki rahallinen tuotto, mitä tästä saimme, on silkkaa bonusta."

Star Wreckin henki -dokumentissa sanot toivovasi, että Wreckistä tulee, jos nyt ei kulttielokuva, niin ainakin elokuva joka kestää pitkään. Nyt lienee kuitenkin selvää, että Star Wreck jos mikä on kulttielokuva?

"Näin siinä on käynyt", Vuorensola sanoo ja naurahtaa. "Pelkäsin, että elokuvasta tulee sellainen lyhyt netti-ilmiö joka kuolee pian, mutta toisin kävi."

Vuorensola myöntää avoimen levittämistävän epäilemättä vaikuttaneen positiivisesti elokuvan suosioon. Osasyynä on todennäköisesti ollut myös ihmisten halu tukea fanituotantoa sekä elokuvan herkullinen Star Trek – Babylon 5 -vastakkainasetelma. Viime kädessä Vuorensola kuitenkin uskoo elokuvan omien ansioiden olevan syy sen suosioon ja mainitsee sen imdb.com -sivustolla saaman erinomaisen arvosanan.

Neljä miljoonaa latausta onkin käsittämätön määrä, etenkin ottaen

huomioon elokuvan nollan euron markkinointibudjetin. Se, kuinka hyvin Wreckin vapaaseen levitykseen ja nettiin perustunut markkinointistrategia puri, on varsin mielenkiintoista. Voisiko tämä olla oikein sovellettuna uusi suunta, jota median jakelijoiden kannattaisi hyödyntää?

Teos olisi toisin sanoen mahdollista ladata omalle koneelle, mutta ostamalla tuotteen saisi lisäarvoa, kuten Wreckin tapauksessa DVD:ltä löytyvät lisämateriaalit. Myös jotkin sf/f-kirjailijat ovat hyödyntäneet avoimen levitystavan periaatetta. Esimerkiksi *Charles Strossin* uusin teos on sekä imutettavissa netistä että myytävänä kaupoissa.

"On suorastaan hölmöä väittää, etteikö se olisi", vastaa Vuorensola. "Kyse on enemmän ilmiselvistä fakatasta ja siitä, kuinka pitkään päättäviltä tahoilta kestää hyväksyä asian laita."

Vuorensola suhtautuu nettiin sekä sen edustamiin mahdollisuuksiin ja uhkakuviin kiihköttömän realistisesti. "Internet on paketti, joka on tuonut mukanaan paljon hyvää, mutta myös ongelmia nimenomaan piratismiin suhteen. Se on kuitenkin erottamaton osa pakettia ja sen kanssa täytyy oppia elämään, ei taistella kaikin keinoin vastaan."

Piratismi on Vuorensolan mukaan tullut jäädäkseen. Aikana, jolloin netti tarjoaa ilmaiseksi lähes mitä vain, tuottajien on pystyttävä tarjoamaan kuluttajille jotain, josta nämä ovat edelleen valmiita maksamaan.

"Ei ole mitään järkeä tehdä vuosikaupalla elokuvaa ja painaa se sitten DVD:lle ja odottaa, että ilman miljoonien ja taas miljoonien eurojen markkinointikampanjaa se ylittäisi edes sadan tuhannen katsojan lukumäärän, vaikka kyseessä olisi kuinka hyvä elokuva."

"Toisaalta, julkaisemalla elokuvan ilmaiseksi ja kätevän, laadukkaaman ja maksullisen nettilatauksen sekä DVD-tilauksen ollessa helposti saatavilla, sadan tuhannen euron rajapyykki ei ole vaikeasti saavutettavissa."

Mediassa on kiinnitetty huomiota Star Wreckin katsojaennätykseen suhteessa Tuntemattomaan sotilaseen. Tässä tilanteessa ei voikaan olla kysymättä, miltä tuntuu olla suositumpi kuin Tuntematon sotilas?

”Olemme saaneet muutamia yhteydenottoja, joissa meille ollaan todella vihaisia siitä, että väitämme elokuvamme ylittävän Tuntemattoman sotilaan”, sanoo Vuorensola. ”Tällaista emme ole koskaan väittäneet. Emme ole koskaan edes sanooneet että elokuvan katsojaluvut ovat isommat kuin Tuntemattomalla. Tiedämme vain kertoa omat faktamme.”

Vuorensola sanoo, ettei heillä itse asiassa ollut aavistustakaan Tuntemattoman katsojaluvuista ennen kuin joku soitti ja kertoi In the Pirkinniginin olevan Suomen katsotuimman elokuva. Hän korostaa, etteivät he siis lähteneet liikkeelle – eivätkä esiinny – Tuntemattoman halveksujina.

”En osaa pitää katsojalukuja monellakaan tavalla merkityksellisenä, koska ne eivät kerro suoraan elokuvan laadusta paljoakaan. Jos joku pitää tärkeänä, että leffaamme on katsottu enemmän kuin Tuntemattomaa, se olkoon hänen oikeutensa, meille se ei ole kovin oleellista. Mutta toki se asettaa Star Wreckin ja Tuntemattoman sotilaan ikään kuin samoille viivoille, vertailukohdiksi.”

Suomalaisuus vastaan kansainvälisyys

In the Pirkinnig todistaa myös vääräksi sen usein viljellyn väitteen, että audiovisuaalisen scifin tekeminen Suomessa olisi mahdotonta sen vaatiman budjetin takia. Ongelma taitaa olla enemmänkin tahtopuolella, vai miten tekijät itse asian näkevät?

”Nimenomaan tahtopuolella olisi petrattavaa”, sanoo ohjaaja. ”Tekijöitä löytyy kyllä ja kotikoneillakin pystyy nykyisin jo vaikka mihin. Lavasteet toki maksavat edelleen, mutta käytännön esteitä scifin tekoon Suomessa ei ole. Myöskään katsojista ei ole pulaa. Kysymys on vain siitä, löytyykö asiaan tarpeeksi vakavasti suhtautuvia tekijöitä.”

Kuvaavaa onkin, että huolimatta Pirkinnigille sataneista kotimaisista kunnianosoituksista ja sen saavuttamasta huomiosta ulkomaisessa mediassa sitä ei noteerattu esimerkiksi Jussi-gaalassa millään tavoin.

Pitäisikö omasta scifelokuvasta haaveilevien tuottajien lakata yrittämästä saada suomalaista mediajohtoa ymmärtämään sci-fiä ja siirtyä teidän tapaanne suoraan kansainväliseen levytykseen?

”Luultavasti tämä olisi järkevämpää”, myöntää Vuorensola. ”Elokuvasäätiössä sci-fi- ja fantasiagenre sellaisinaan ovat todennäköisesti mustalla listalla enkä usko, että siellä istuvien päitä voi tai edes lopulta kannattaa lähteä tuossa suhteessa kääntämään. Jos Elokuvasäätiö haluaa, että Suomessa tehdään ainoastaan nuorisokollisuus-, viina- ja sotaelokuvia, olkoon niin. Näin scifiohjaajan vinkkelistä Eurooppa on huomattavasti kiinnostavampi temmelystanner.”

Eräs Pirkinniginin vahvuuksista onkin, että se hakee katsojapohjansa nimenomaan kansainvälisestä yleisöstä. Kun nimittäin ajattelee kotimaista katsojakuntaa ja toisaalta

”scifiheimoa” maailmalla, on jälkimäinen ryhmistä huomattavasti isompi.

”Näin on, ja onkin jatkossa entistä enemmän”, sanoo Vuorensola. ”En ole kovin innostunut ajatuksesta, että elokuvan tai taiteen yleensäkin pitäisi rajoittua johonkin maahan, vaan uskon, että kaikkea pystyy tekemään kansainvälisemmällä otteella.”

Vuorensola myöntää, että tehtäessä perinteistä draamaa tuo on toki haasteellisempää. Scifillä on kuitenkin aina kotimaa, tehtiinpä sitä missä päin maailmaa tahansa, eli edellämainittu scifiheimo. ”Kieli on vain pieni töyssy matkan varrella”, toteaa Vuorensola.

Kutiavaa nenää pitää raapia...

Merkillepantavaa on myös, että toisin kuin useimmat toistaiseksi tehdyt, lajityypin tunnusmerkit täyttävät kotimaiset yrittelmät, ottaa Pirkinniginin scifin vakavasti, niin ironista kuin tuo onkin.

”Totta”, sanoo Vuorensola. ”Scifi on erittäin vaativa genre, ja scifyleisö vielä vaativampi yleisö.” Vuorensola tunnustautuu avoimesti scifistiksi ja ottavansa lajityypin äärimmäisen vakavasti.

”Oleellista minulle on maailman sisäinen logiikka. Pidän tarinoista, joissa pieni pedanttinen vasarankilikutus kuuluu taustakaikuna jokaisessa yksityiskohdassa. Vapauksia sallitaan, avaruudessa voi kuulua ääniä, valoa nopeampaa voi matkus-

taa ja painovoimakenttiä voi luoda, mutta jos aluksen suojakilvet yllättäen lakkaavat toimimasta ilman mitään perusteltua syytä, mennään metsään.”

Star Trek ja Star Wars -fanielokuvia on tehty viime vuosina yllättävänkin paljon. Kiintoisaa on, että Wreckin on useammassakin yhteydessä mainittu peittoavan nuo. Toisaalta se, mikä erottaa Wreckin monesta muusta fanituotannosta, on että se on nimenomaan *parodia*, vieläpä varsin hurja sellainen. Monet fanielokuvathan tuntuvat päinvastoin suhtautuvat alkuperäisaiheeseen ja sen maailmaan liki hartaudella. Olisiko tässä yksi Wreckin suosion syytä?

”Kyllä”, vastaa Vuorensola. ”Huumori on hyvä lähestymistapa tehtäessä harrastelijavoimin elokuvaa. Usein auttaa se, ettei suhtaudu liian vakavasti rakastamaansa sarjaan. Tästähän koko Star Wreck lähti liikkeelle. Monet Star Trek ja Star Wars -fanileffat kilpistyvät nimenomaan epäuskottavuuteen ja tahattomaan komiikkaan.”

”En sano, etteikö vakaviakin fanitai harrastelijavoimin toteutettuja elokuvia voisi tehdä, mutta mielestäni kannattaa edetä pilke silmäkulmassa. Wreckistä useimmat fanileffat erottaa myös se, että vain harvat niistä ovat täyspitkiä tai kovin koherentteja, vaikka kauniita ovatkin.”

Kiintoisaa on myös se, että Wreck todellakin toimii hyvin myös komedia. Wreckin vitsit *aurattavat oikeasti*, toisin kuin kotimaiset komediat, jotka pyrkivät korkeintaan hymyilyttämään. Missä mahtaa olla syy tuohon?

”Tämä on todella vaikea kysymys, jota pyrin olemaan analysoimatta liikaa”, Vuorensola sanoo. Niin sanottu hyvä ”Wreck-juttu” muodostuu hänen mukaansa monesta seikasta. Näihin kuuluvat sellaiset asiat kuin ajoitus, yleismaailmallisuus ja tietty sisäpiirimäisyys. Liian tarkkaan hän ei tuota kuitenkaan halua alkaa erittelemään.

”Pilalle analysointi näin herkässä asiassa kuin huumorissa on todella suuri vaara. Pilalle analysoidut komediat ja sketsisarjat haistaa kilometrien päähän. Ja tunnistaa siitä, että ne eivät naurata.”

Star Wreckissä on myös selkeä poliittinen särmä, jos sellaisen haluaa

”Mutta jos ‘ammattilaisuus’ tarkoittaa sitä, että teemme elokuvia ja saamme tästä työstä elantomme, ehkä me sitten olemme ammattilaisia.”

löytää. Yhdessä trailereista *George W. Bush* rinnastetaan *Hitleriin*. Itse elokuvassa lähdetään joukolla kaatamaan ”vanhan maailman suurta Saatanaa, Amerikan Yhdysvaltoja” ja pamautetaan matkalla Vapaudenpatsas mäsäksi. Luuletteko elokuvan anarkistisuuden vedonneen yleisöön?

”Toki”, sanoo Vuorensola ja nauhahtaa. ”Loppujen lopuksi, elokuvan opetushan on, että ahneella on pasakainen loppu. Se sopii mihin tahansa maailmantilanteeseen, mutta mielestäni erinomaisesti nimenomaan nykyiseen. Kyllä, elokuvasta voidaan haistaa poliittista kommentaaria, ja ei se sinne vahingossa ole päätynyt.”

Tulevaisuudennäkymiä

Star Wreck -tiimillä ei ole aikomusta jäädä yhden hitin ihmeeksi tai hävitä mihinkään, vaan heidän suunnitelmanaan on jatkaa elokuvien tekoa perustamansa Energia-tuotantoyhtiön kautta. Elokuvan julkaisemisen jälkeen se onkin onnistunut turvaamaan taloudellisen tulevaisuutensa.

Kerran saadusta leimasta on kuitenkin vaikea päästä eroon.

”Ihmiset tuntuvat ajattelevan, että pojat touhuilivat seitsemän vuoden ajan tällaista ilmaiseksi eivätkä hyötyneet siitä mitään”, sanoo Vuorensola. ”Totuus on kuitenkin toinen. Star Wreckin hyödyt ovat varmasti olleet meille valtavasti suuremmat kuin keskitason kotimaisen teatterielokuvan hyödyt tekijöilleen. Rahallisesti Wreckin tekeminen on ollut kannattavaa, ja tulevaisuudennäkymät näyttävät erittäin positiivisilta.”

”On niitä, jotka pitävät meitä edelleen outona kuplana, joka tulee puhkeamaan, sillä teemme asiat heidän näkökulmastaan aivan väärällä tavalla. Jos ‘ammattilaiseksi’ pääse-

minen vaatii TAIK:n tai TTVO:n papereja, olemme edelleen – ja tulemme loppuelämämme olemaan – amatöörejä. Mutta jos ‘ammattilaisuus’ tarkoittaa sitä, että teemme elokuvia ja saamme tästä työstä elantomme, ehkä me sitten olemme ammattilaisia.”

”Tästä huolimatta meitä pidetään edelleen kaveriporukkana, joka puuhailee amatöörielokuvia jossakin päin Tamperetta. Tästä olettamuksesta ei aivan helposti pääse eroon – eikä tarvitsekaan. Monta asiaa tuosta pitää edelleen paikkaansa. Me olemme edelleen nuori kaveriporukka, joka tekee töitä yhdessä.”

Mitä Wreck-tiimille muuten nyt kuuluu? Onko porukka toisin sanoen pysynyt yhdessä elokuvan valmistuttua?

”On”, vastaa Vuorensola. ”Meillä on hyvä yhteen hiileen puhaltamisen henki, sillä tiedämme kaikki olemme ison maailman armoilla ja on parempi pitää yhtä, jos mielii muuttaa maailmaa. Tiimiimme on tullut myös muutama uusi naama mukaan, lähinnä markkinointi- ja tuotantopuolelle.”

Elokuvan DVD:n on kerrottu myyneen hyvin siihen nähden että elokuvan voi ladata ilmaiseksi myös netistä. Millaista myynti on varsinaisesti ollut ja miltä Wreckin talous tällä hetkellä näyttää?

”Eipä tässä jaguaareilla huristella”, Vuorensola naurahtaa. ”Mutta suomalaisiksi DVD:ksi myynti on erinomaista ja olemme peitonneet myyntiluvuissa monet kotimaiset niin sanotut ammattilaiselokuvat.”

”Perustamamme tuotantoyhtiö Energian talous on sillä pohjalla, että pystyimme muuttamaan Samulin olohuoneesta pieneen toimistoon Tampereen keskustaan. Pystyimme

Star Wreckin ydintiimi. Esa Jaatinen, Atte Joutsen, Timo Vuorensola (Dwarf-maskissaan), Sami Aho-Mantila, Samuli Torssonen ja Antti Satama.

tällä hetkellä elättämään itsemme ja muutamat Energian palveluksessa olevat ystävämme.”

Jokin aika sitten sarjan aiemmat osat hävisivät verkosta. Imeisesti taroituksenne on pistää nuo entistä ehompaan kuntoon?

”Näin on”, sanoo Vuorensola. ”Otimme vanhat osat netistä pois, lähinnä musiikkien copyright-ongelmien johdosta, mutta ne tulevat pääsemään takaisin nettiin heti kun masterointi saadaan tehtyä. Ne tullaan myös julkaisemaan DVD:llä.”

Vuorensola kertoo In the Pirkinningiin musiikin säveltäneen *Tapani Siirtolan* tekevän parhaillaan musiikkia viidenteen Wreckiin, kuten myös aiempiin osiin. Ohjaaja ylistää säveltäjän antaumusta ja tuotteliaisuutta. ”Tapani Siirtola on uskomaton kaveri, joka jaksaa tuottaa uutta musiikkia uskomattomalla antaumuksella ja tahdilla. Olemme kaikki edelleen aivan äimänä.”

Entä sitten uudet projektit? Mitä on tulossa?

Tarkemmat suunnitelmat Vuorensola haluaa pitää salaisuutena, mutta kertoo seuraavan elokuvan olevan jo työn alla. Scifissä tullaan edelleen pysymään.

”Kirjoittelempa parhaillaan synopsisista lopulliseen muotoonsa, ja sen jälkeen alkaa ankara rahoituksenhakurumba. Tavoitteena on tehdä elokuva teatterilevitykseen, DVD:lle, televisiokanaville ja muille perinteisille levityskanaville, mutta hyödynnän myös nettiä levityksessä ja itse tuotannossa.”

Elokuvan idea on peräisin Pirkinningin toiselta käsikirjoittajalta Jarmo Puskalalta ja Vuorensola kertoo luvassa olevan ”hieno elokuva, yllättävä, hauska ja kunnan scifipläjäys!”

”Rahoitus tulee olemaan suuri kysymys.” sanoo Vuorensola. ”Haluaamme itse rahoittaa elokuvastamme niin paljon kuin mahdollista, mutta

sitä on mahdoton kieltää ettemmekö tulisi olemaan osittain riippuvaisia myös ulkoisista rahoittajista. Keräämme omaa pesämunaa tällä hetkellä myymällä Star Wreck -elokuva ja oheistuotteita.”

Näitä löytyykin Star Wreck storesta tätä nykyä jo melkoinen valikoima. In the Pirkinningistä on julkaistu aivan oikea soundtrack, minkä lisäksi Star Wreck -valikoimaan kuuluu pipoa, paitaa ja mukia. Tuotteita voi ostaa joko nettiin välityksellä osoitteesta starwreck.com tai vierailemalla yhtiön toimistolla Tampereella (Aleksis Kiven Katu 24 A, sisäpiha).

Kosmoskynä jää odottamaan kiinnostuneena ja toivottaa tiimille onnea tulevissa hankkeissaan. Lipuluukuilla nähdään!

Artikkeli perustuu Star Wreckin -henki dokumenttiin sekä Timo Vuorensolan haastatteluun.